

звільнення має з'явитися в кожному підприємстві в усіх галузях народного господарства.

Інформаційні джерела:

1. Братченко В.Ф. Управління персоналом організації в сучасних умовах / В.Ф. Братченко // Персонал. – 2014. - № 3. – С. 5-10.

2. Кирилова Ю. Міфи про аутплейсмент. Або як красиво звільняти працівників / Ю. Кирилова // [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://prohr.rabota.ua/mifyi-pro-autpleysment-ili-kak-krasivo-uvolnyat-sotrudnikov/>

ЗАЙНЯТИСТЬ НАСЕЛЕННЯ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Музика Б. А., магістр

Миколаївський національний аграрний університет

Зайнятість — це такий стан продуктивних сил, за якого людина, група людей окремого села, регіону, країни в цілому з метою максимального задоволення особистих та суспільних життєвих потреб включаються у трудову діяльність. Передумовою для створення такого їх стану є рівновага між попитом на працю та її пропозицією. В одних випадках зайнятості більша її залежність від попиту, в інших — від пропозиції робочої сили на ринку праці. Так, в умовах спаду виробництва, високого рівня безробіття пропозиція праці не відіграє активної ролі в механізмі формування зайнятості, а вирішальне значення має попит на неї. Проте зайнятість є не тільки взаємодією попиту та пропозиції на працю, й певним типом їх об'єднання, характер якого залежать від конкретних організаційних форм виробництва, соціально-економічного його змісту і виробничих відносин. Наприклад, в умовах достатньої самокупності та самофінансування витрати роботодавців на робочі місця, робочу силу породжують більш ефективні форми об'єднання працівників, ніж за малочутливої економічної віддачі від робочих місць.

Через низький рівень зарплати на селі відбувається міграція сільського населення, яке намагається працевлаштуватися у інших галузях економіки. Найбільш характерно це відображається на молоді, що впливає на зниження народжуваності на сільських територіях, де відбувається постаріння населення, зменшення кількості працюючих та погіршення якості трудового потенціалу села. Зменшення чисельності сільських жителів в Україні нібито лежить в руслі світових тенденцій, але не відбувається перерозподілу робочих місць до суміжних секторів, що є сервісними для безпосереднього виробництва аграрної продукції (постачання засобів виробництва, виробничо-технічне обслуговування; заготівля, переробка, зберігання, транспортування та реалізація продукції; дорожньо-транспортне господарство, зв'язок тощо). Отже, головне завдання полягає не в збереженні чисельності сільського населення як індикатора розвитку сільських територій, а у зв'язці з оптимізацією поділу праці на сільських територіях та диверсифікацією сфер зайнятості.

Ситуація із зайнятістю населення та можливостями працевлаштування на сільських територіях на сучасному етапі, як показує аналіз, є кризовою. Високі темпи вивільнення працівників із сільськогосподарських підприємств, з одного боку, а з іншого — різке зниження попиту на робочу силу в містах, які завжди поглинали необмежену кількість сільських мігрантів, суттєво її ускладнили. Чинний Закон України "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" (від 17.10.1990 р.) досі залишається чи не єдиним законодавчим актом, який визначає реальні заходи щодо соціального розвитку села, надаючи перелік першочергових організаційно-економічних і правових заходів, які мають бути реалізовані на сільських територіях. Зокрема мінімальний розмір державних централізованих капіталовкладень, спрямованих на зміцнення матеріально-технічної бази соціальної сфери села та АПК, має становити не менше 1 % ВВП (на будівництво об'єктів невиробничого призначення у сільській місцевості спрямовується не менше 50 % державних капіталовкладень) [2].

Проте даний Закон виконується частково, бо не виконується особливо в частині надання переваги селу порівняно з містом (у розрахунку на душу населення) у спорудженні об'єктів освіти, культури і спорту, охорони здоров'я, побуту, торгівлі, житла, газифікації, водо- і електропостачання, комунальних об'єктів тощо, а також у забезпеченні якісного медичного, культурного, спортивного, комунально-побутового, транспортного і торговельного обслуговування сільського населення. В Україні політика зайнятості на селі реалізується через державні та регіональні програми, орієнтовані на підтримку вразливих груп населення (особи з інвалідністю, молодь, жінки, особи старшого віку), проте пропонувані заходи, здебільшого, спрямовані на адаптацію ринку праці до наявних економічних реалій, і питання ефективної зайнятості сільського населення як індикатора розвитку сільських територій вони не розв'язують, або розв'язують лише частково.

Україна зможе досягти відчутних темпів зростання соціально-економічних стандартів життя суспільства лише за умови ефективної зайнятості сільського населення та подальшого розвитку сільських територій. Шляхом проведення добровільного об'єднання територіальних громад, що в свою чергу дасть змогу в подальшому більш якісно розвиватися сільським територіям так як при прийнятті рішень щодо добровільного об'єднання територіальних громад беруться до уваги історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, що впливають на соціально-економічний розвиток об'єднаної територіальної громади тоді як адміністративним центром об'єднаної територіальної громади буде визначається населений пункт (село, селище, місто), який має розвинуту інфраструктуру, якість та доступність публічних послуг, що надаються в об'єднаній територіальній громаді, і, як правило, розташований найближче до географічного центру території об'єднаної територіальної громади.

Інформаційні джерела:

1. Економічний розвиток сільських територій України [Електронний ресурс]. — Київ: ПРООН, 2012. — Режим доступу: <http://cba.org.ua/images/stories/documents>

2. Закон України від 17.10.1990 р. № 400-ХІІ "Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

3. Закону України від 05.03.2015 р. № 157-VІІІ "Про добровільне об'єднання територіальних громад" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

4. Мельник С.В., Ретівцев І.В. Проблеми зайнятості сільського населення України [Електронний ресурс] / Ред. Ю.В. Косинська — Луганськ: ДУ НДІ СТБ, 2011. — Режим доступу: http://www.lir.lg.ua/docs/zanjatost_sela_2011.rar